

A Magyar Köztársaság nevében!

A Pécsi Ítéltábla Pécsett, a 2009. évi január hó 20. napján megtartott nyilvános ülés alapján meghozta a következő

v é g z é s t :

A másodfokú bíróság a gondatlanságból elkövetett életveszélyt okozó testi sértés vétsége miatt a **vádlott** ellen indult büntetőügyben a Somogy Megyei Bíróság B.250/2008/4. számú ítéletét helybenhagyja.

I n d o k o l á s

A Somogy Megyei Bíróság 2008. augusztus 27. napján kelt ítéletével a vádlottat gondatlanságból elkövetett életveszélyt okozó testi sértés büntette miatt 10 hónap fogságra ítélte, a szabadságvesztés-büntetését 2 évi próbaidőre felfüggesztette, kötelezte a felmerült bűnügyi költség megfizetésére.

A megyei bíróság ítélete ellen a vádlott és védője felmentésért jelentett be fellebbezést.

A Pécsi Fellebbviteli Főügyészség átiratában és a nyilvános ülésen jelen lévő képviselője útján a bűnösségi körülmények pontosítása mellett az elsőfokú bíróság ítéletének helybenhagyására tett indítványt.

A védelmi fellebbezéseket nem találta megalapozottnak a másodfokú bíróság. Az ítéltábla a Be.348.§ (1) bekezdése alapján felülbírált az elsőfokú bíróság ítéletét és az azt megelőző eljárást. Ennek eredményeként megállapította, hogy a megyei bíróság a hatályon kívül helyezést követően a perrendi szabályok betartása mellett folytatta le a bizonyítási eljárást. A hatályon kívül helyező végzésben

előírtakat elvégezte, a tényállást részletesen felderítette, a bizonyítékokat beszerezte és értékelte, indokolási kötelezettségének is mindenben eleget tett.

A tényállás mentes a Be.351.§ (2) bekezdésében felsorolt megalapozatlansági hibáktól és hiányosságoktól, az a bizonyítékok logikus és okszerű mérlegelésén alapul.

Az elsőfokú bíróság a tényállást túlnyomórészt a vádlott nyomozás során tett beismerő vallomása alapján állapította meg. Részletes indokát adta, hogy a vallomás egyes részleteit az ellentétes tartalmú tanúvallomásokkal szemben miért vetette el.

A védő a másodfokú eljárásban jogos védelmi helyzetre hivatkozva kérte a vádlott felmentését. Fellebbezésében ténylegesen azonban az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást támadta. Vitatta az elsőfokú bíróság ténymegállapításait, hogy a vádlott hívta ki verekedésre a **sértettet**, és azt, hogy a vádlott a nyitott ajtó felé lökte a **sértettet**, aki a lökéstől egyensúlyát veszítve esett neki az ajtó üvegezett részének. E körben a tényállás megállapításakor az elsőfokú bíróság nem fogadta el a vádlott védekezését. Az elsőfokú bíróság indokolásának megismétlése nélkül szükséges kiemelni, hogy a **sértett** ellökését a vádlott első vallomásában elismerte (nyomozati iratok 175. oldal). Ezt a vallomást megerősítette **tanú1** első kihallgatása is (nyomozati iratok 117. oldal). A két vallomás között csupán annyi eltérés van, hogy a vádlott állítása szerint szemből lökte meg a **sértettet**, míg **tanú1** vallomása szerint a vádlott a neki háttal álló sértettet lökte az ajtónak. Ez az ellentmondás nyilvánvalóan arra vezethető vissza, hogy a vádlott nem hivatkozhatott volna eredményesen jogos védelmi helyzetre abban az esetben, ha azt állítja, hogy a neki háttal álló sértett lökte meg. **Tanú2** vallomása is azt támasztotta alá, hogy a vádlott ellökte **sértettet**. Erre a verekedésben részt vevő két személy elhelyezkedéséből következtetett az elsőfokú bíróság.

Miután az elsőfokú bíróság a tényállást pontosan felderítette, indokolási kötelezettségének is mindenben eleget tett, eljárási szabályt sem vétett az eljárás során, a vádlottnak és védőjének a felmentés érdekében bejelentett fellebbezését, mely lényegében a tényállás megállapítását és az elsőfokú bíróság mérlegelő tevékenységét támadta, nem találta megalapozottnak az ítéletábla. A másodfokú eljárásban ugyanis a bizonyítékok eltérő értékelésére nincs törvényes lehetőség, így a felmentésre irányuló fellebbezés sem vezethetett eredményre.

A megállapított tényállásból az elsőfokú bíróság helyesen következtetett a vádlott büntetőjogi felelősségére, és cselekményeinek minősítése is mindenben megfelel a büntető anyagi jogszabályoknak.

Az elsőfokú bíróság a hatályon kívül helyezést követően egy szokványos kocsmai verekedésnek indult eseménysort bíralt el, melynek kezdeti szakasza jogerősen elbírálásra került. A két eseménysor időben és térben elkülönült, a tettlegesség egy időre szünetelt, mégsem lehet a történéseket teljesen különválasztani és önállóan

értékelni. Ennek oka, hogy miután a vádlottat **sértett** bántalmazta, a kölcsönös szidalmazás, vita, fenyegetőzés tovább folytatódott köztük. A tettlegesség kezdeményezője a vádlott volt. Azzal, hogy **sértettet** verekedésre hívta ki a vádlott, maga is a jogtalanság talajára lépett, így jogos védelmi helyzetre nem hivatkozhat.

Az irányadó tényállás alapján nem lehet kétséges, hogy a vádlott szándékos magatartása sem irányult testi sértés okozására, a bekövetkezett eredmény tekintetében is csupán gondatlanság terheli. A fellebbviteli bíróság így mindenben egyetértett a megyei bíróság által a cselekmény jogi értékelése kapcsán kifejtett indokokkal; a cselekménynek a Btk.170.§-ának (1) bekezdésébe ütköző és (6) bekezdésének 3. fordulata szerinti életveszélyt okozó gondatlanságból elkövetett testi sértés vétségeként történt értékelése tehát összhangban áll a büntető anyagi jogi rendelkezésekkel.

A büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket az elsőfokú bíróság túlnyomórészt helyesen tárta fel. A gondatlan elkövetésre figyelemmel mellőzi a másodfokú bíróság a vádlott terhére értékelni a hasonló jellegű bűncselekmények elszaporodottságát. Egyebekben a bűnösségi körülményeket a megyei bíróság súlyuknak megfelelően értékelte. A vádlott ittasan kocsmai verekedést kezdeményezett. A verekedés során a szintén ittas sértettet meglökte, aki üvegbe esve életveszélyes sérüléseket szenvedett. Ilyen körülmények mellett a vádlottal szemben kiszabott felfüggesztett szabadságvesztés-büntetés alkalmazása indokolt és szükséges is. Sem a szabadságvesztés-büntetés mértéke, sem a felfüggesztés próbaideje nem eltúlzott, így a büntetés mindenben megfelel a Btk.37.§-ban megfogalmazott büntetési céloknak, annak enyhítésére nem látott indokot a másodfokú bíróság.

A fentiek szerint a fellebbviteli bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Be.371.§ (1) bekezdése alapján helybenhagyta.

P é c s, 2009. január 20.

Dr.Makai Lajos s.k. a tanács elnöke, Dr.Tóth Sándor s.k. előadó bíró, Dr.Halász Etelka s.k. bíró

A Somogy Megyei Bíróság B.250/2008/4. számú ítélete a Pécsi Ítéltábla Bf.I.180/2008/3. számú végzésével 2009. január 20. napján jogerőre emelkedett és a szabadságvesztés-büntetés kivételével végrehajthatóvá vált.

.Makai Lajos s.k.
a tanács elnöke

